

ОСТРІВСЬК

Село Острівськ виникло приблизно у 1780 році, хоча деякі старожили села відносять цю дату до раніших часів. Так, наприклад, Марчук Никифор говорив, що дата заснування села бере початок від часів Івана Сусаніна. Отже, можна вважати, що село було засноване в кінці XVIII століття. В честь заснування села було посаджено 4 липи. З них одна, що росте біля двору Шиманської Марії Максимівни, збереглася.

Відомі і деякі відомості про перших жителів села. Поміщик Кухта, що жив у селі Храпин, відібрав десять «неохочих до праці людей» і виселив їх із села. Причому, заявив: «Ви, ледачі, робити не хочете, тільки рибу ловите, отже і ідіть до озера». Ці десятеро чоловік оселилися в лісистій місцевості біля озера. Так виникли перші жителі на території сучасного Острівська. Назва села. Напевно, походить від острова, який розташований посередині озера, що займає площу 1 га. Неподалік був розташований ще один острів, але тепер він вже затоплений водою. Про нього ми дізнаємося тільки з розповідей старожиливі. Походження назви села трактують ще й так. Шиманський Володимир Максимович згадував, що навколо села була болотиста місцевість і територія села нагадувала острів, оточений цією місцевістю. Перші хати були розміщені неподалік від озера. Збереглася найстаріша з них. Проживає тут Марчук Захар Антонович. Кожна сім'я старожиливі була наділена землею в розмірі 25 десятин на одного господаря.

За часів панської Польщі на території села, в районі трьох озер, жив пан Гордо. Одне з трьох озер називається Хоромним. Шиманська Марія Максимівна свідчить, що зеро називається так, тому що там стояли панські хороми. Населення змушене було відбувати повинності: сіяти, косити, молотити, гребти і т. д. У жнива заробіток становив приблизно п'ятдесят копійок в день, лише косар за свою роботу одержував карбованця. З 1922 по 1939 рік село знаходилося під владою панської Польщі. За вказаний період воно три рази горіло. Під час пожеж вигоріла значна частина села. Особливо велика пожежа сталася в 1929 році. Приблизно в ті часи було в селі відкрито початкову школу, яка знаходилася в приватній хаті. Навчалася 40 дітей. Навчання проводили на польській мові. Про середню і вищу освіту ніхто не міг і думати, тому що ніхто не мав можливості здобути її. В школі був всього один учитель. Медичного обслуговування не було. В селі був один приватний магазин з дуже малим асортиментом товарів. Населення займалося переважно сільським господарством.

За часів панської Польщі, приблизно в 1927 році, в селі був лісозавод, який виконував незначний об'єм робіт. Земля оброблялась кінями та волами. Знаряддями праці були плуг та дерев'яна борона.

У вересні 1939 року Червона Армія визволила трудящих Західних України та Білорусії від панського гніту. І над нашим краєм зійшла

світла зоря нового життя. Люди радісно зустріли воїнів-визволителів. Вони вивісили в селі червоний прапор. Почався період колективізації. Головою колгоспу було обрано Марчука Флора Миколайовича. Колгосп одержав трактор. То була велика радість. Зійшлися люди, механізаторів не було. Першим за трактор сів Охрімчук Адам Васильович. Почалося нове колгоспне життя, яке було перервано війною.

Населення краю ішло в партизани, поповнювало регулярні частини Радянської Армії. Після війни не повернулося 40 односельчан. Їх імена висічені на обеліску Слави, який знаходиться в центрі села, біля сільського клубу. В даний час в селі проживають ветерани війни. Один з ветеранів, Зозуля Михайло Семенович, був учасником громадянської війни.

Ось славні імена наших ветеранів:

Тумаш Микола Вікторович,
Пархомчук Андрій Порфірович,
Томаш Клим Іполитович,
Охрімчук Клим Іполитович,
Охрімчук Антоніна Антонівна,
Міщук Яків Іванович та інші.

Під зорею радянської влади розквітло наше село. В центрі знаходиться клуб, неповна середня школа, де навчається 130 учнів. В школі працює 11 вчителів. До послуг населення є сільська і шкільна бібліотеки. Є клуб на 150 місць. При клубі є стаціонарна кіноустановка. В селі є медпункт, два магазини. До послуг населення залізничний та автомобільний транспорт. В 1981 році прокладено шосейну дорогу. Побудовано нове поштове відділення. В селі є цех переробки деревини. До речі цей цех в роки Великої Вітчизняної війни був єдиним у районі. В цеху проводиться розпиловка лісу та виготовлення різної продукції. Для охорони природи та правильного ведення лісового господарства є лісництво з відповідним штатом спеціалістів. Нещодавно створено Острівський заказник, в якому знаходиться цінна флора і фауна Полісся. В Острівську є овочесушильний завод, який випускає різну продукцію народного споживання. Особливо славиться такий вид продукції, як крохмаль. Він користувався великим попитом не тільки в колишньому Радянському Союзі, а і за рубежем.

Острівськ, колись маленьке село на Поліссі, сьогодні перетворилося в гарне село з добротними будинками з дерева і цегли. Якщо за часів буржуазної школи в селі переважала початкова освіта, то сьогодні перевагу має середня, значна частина жителів села здобули середню спеціальну та вищу освіту. Це Марчук Геннадій Євстафійович, Охрімчук Григорій Степанович, Чухрай Олег Михайлович, Томаш Тамара Адамівна, Охрімчук Галина Йосипівна та багато інших. Уродженцем села Острівськ є доцент юридичного факультету Київського університету Марчук Віталій Петрович.